

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Велико Търново, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ М. РОМАНОВА
като разгледа докладваното от ИСКРА ПЕНЧЕВА Въззивно гражданско дело
№ 20214000500300 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

С Решение № 260066/ 27.04.2021 г. по Гр. д. № 500/ 2019 г. по описа на ОС – Ловеч са отхвърлени предявените от ОГН. Г. Г. солидарно против ДП „Фонд затворно дело“ и „Аглика Трейд“ ООД искове по чл.49 ЗЗД за присъждане на обезщетения за неимуществени и имуществени вреди, получени на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, ведно със законната лихва от 25.08.2016 г. до окончателното им изплащане, осъдена е „Аглика Трейд“ ООД да заплати на Г. на основание чл.200 КТ сумата 15 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания/ от травматично увреждане на дясната ръка, настъпило на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, и сумата 670.80 лв. – обезщетение за имуществени вреди /разходи по лечение на същото травматично увреждане/, ведно със законната лихва върху двете обезщетения от 25.08.2016 г. до окончателното им изплащане и е отхвърлен искът за горницата над присъдените суми до пълния претендиран размер 100 000 лв. за неимуществените и 4 859.82 лв. за имуществените вреди, както и по отношение на ответника ДП „Фонд затворно дело“.

Производството пред ВТАС е образувано по депозираните въззивни жалби от „Аглика Трейд“ ООД и ОГН. Г. Г. . Въззивните жалби са подадени в срок, изхождат от страни с правен интерес да атакуват първоинстанционното решение, отговарят на

изискванията за редовност на процесуалния закон по чл.261 ГПК.

„Аглика Трейд“ ООД обжалва решението **в частта**, с която съдът е осъдил дружеството да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв. със законната лихва върху тази сума. Счита, че решението е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон, защото съдът неправилно приел, че ищецът е пострадал при трудова злополука при положение, че между него и дружеството не е имало сключен трудов договор и той не е бил осигурено по смисъла на КСО лице, които обстоятелства не позволяват инцидентът с него да бъде квалифициран като трудова злополука по смисъла на чл.55 КСО. Именно по тази причина компетентният да се произнесе относно наличието на трудова злополука административен орган ТП на НОИ законосъобразно отказал да разследва злополуката, а не било налице, както приел съдът, нарушение на трудовото законодателство поради неизпълнение на задълженията му да я разследва служебно. Заема становище, че без установена по надлежния административен ред трудова злополука, искът по чл.200 КТ се явява процесуално недопустим и съдът недопустимо го е разгледал. Извън тези съображения излага, че дори и принципно отговорността на дружеството да следва да бъде ангажирана, съдът неправилно е определил степента на съпричиняване. Доказателствата установявали, че степента на непредпазливост, с която действал ищецът, е толкова голяма, че граничи с умишлено нараняване и грубата му небрежност следвало изцяло да изключи отговорността за претърпените вреди. Моли решението в обжалваната част да бъде отменено и исковата претенция да бъде отхвърлена. Претендира присъждането на направените по делото разноски.

Насрещната страна ОГН. Г. Г. е подала отговор на въззивната жалба, в който излага подробни съображения за правилност на решението в обжалваната му част. Сочи, че злополуката правилно и законосъобразно е приета за трудова предвид осъществяването на всички предпоставки на чл.55 ал.1 КСО, квалифициращи я като такава. Изрично в договора за отдаване на труд, сключен между ДП „Фонд затворно дело“ и „Аглика Трейд“ ООД, страните уредили дължимите действия в случай на трудова злополука. Заемат становище по оплакванията относно приетия от съда размер на съпричиняване, като излагат, че съпричиняване изобщо не е налице, а по делото било доказано, че двамата ответници не са положили дължимата грижа, не са осигурили безопасни и здравословни условия на труд, не са провели инструктаж, не са спазили законовите изисквания и именно тяхното неправомерно поведение – действия и бездействия – са довели до настъпване на злополуката. Моли решението в обжалваната му част да бъде потвърдено.

ОГН. Г. Г. обжалва решението в отхвърлителните му части – **в частта**, с която са отхвърлени исковете му по чл.49 ЗЗД солидарно против двамата ответници, **в частта**, с която исковете му по чл.200 КТ срещу „Аглика Трейд“ ООД са отхвърлени за

разликата над 15 000 лв. до пълния претендиран размер от 100 000 лв. за неимуществените и над 670.80 лв. до пълния претендиран размер от 4 859.82 лв. за имуществените вреди **и в частта**, с която са отхвърлени исковете по чл.200 КТ за осъждане на ДП „Фонд затворно дело“ солидарно с „Аглика Трейд“ ООД. Моли съдът да отмени обжалваното решение в частта по исковете с правно основание чл.49 ЗЗД и да уважи същите в пълния заявен размер, а в условията на евентуалност, ако потвърди решението в тази му част, да отмени решението в частта на исковете по чл.200 КТ, като постанови осъждане солидарно на двамата ответници за заплащане на обезщетение в пълния претендиран размер. Счита за неправилен изводът на съда за неоснователност на иска по чл.49 ЗЗД без да излага аргументи в подкрепа на това свое становище. Обосновава тезата си, че двамата ответници следва да носят солидарна отговорност за причинените му вреди като страни по сключения между тях договор за отдаване на труд, по който единият се явява възложител, а другият изпълнител. Изразява несъгласие с формирания от съда извод за съпричиняване на вредоносния резултат, като счита, че доказателствата безспорно установяват противоправно бездействие на работодателя „Аглика Трейд“ ООД да осигури безопасни и здравословни условия на труд и да проведе инструктаж след промяна на възложената му работа, което поначало било извършено в нарушение на сключения договор между ДП „Фонд затворно дело“ и дружеството. Процесуалният му представител претендира присъждането на адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 ЗАдв. за осъществяване на безплатна защита по делото.

В отговора си на въззивната жалба на Г. „Аглика Трейд“ ООД поддържа становището си, че на ищеца не е възлагано извършването на работата, при която се е увредил, и че същият умишлено се е самонаранил или алтернативно – проявил е груба небрежност.

Отговор е депозиран и от ДП „Фонд затворно дело“. Счита, че решението на съда, с което са отхвърлени всички претенции спрямо него, е правилно и законосъобразно. Съгласно чл.174 ал.2 ЗИНЗС задължение на работодателите, които възлагат работа на лишени от свобода лица, било да осигуряват за своя сметка здравословни и безопасни условия на труд. Именно „Аглика Трейд“ ООД имала качеството работодател спрямо Г., като такова задължение било вменено на същото и с чл.7 т.6 от договора. Моли решението по отношение на него да бъде потвърдено. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Двете въззивни жалби са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани по същество. В съдебно заседание на 06.10.2021 г. процесуалният представител на жалбоподателя „Аглика Трейд“ ООД заявява, че е обжалвал решението на ОС – Ловеч и относно предявения иск за имуществени вреди. Въззивната жалба категорично не съдържа изявления, които да дадат основание да се приеме, че решението се обжалва и

в тази му част. Жалбоподателят ясно е посочил в коя част жали първоинстанционния акт, а именно частта, с която е осъден да заплати на ищеца сумата 15 000 лв. на основание чл.200 КТ, ведно със съответните разноски – абзац първи от жалбата, на което съответства и заявения петитум – да бъде отменено решението в обжалваната му част. Съдът не е надлежно сезиран с жалба срещу решението по предявения иск по чл.200 КТ за имуществени вреди, в тази му част то е влязло в сила поради необжалването му в законовия срок и не е предмет на въззивното производство.

В изпълнение на задълженията си по чл.269 ГПК въззивният съд извърши служебна проверка относно валидността на обжалваното решение и допустимостта му в обжалваните части и намира, че съдебният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановен е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвен е в писмена форма, подписан е и е разбираем. По въпроса за допустимостта на решението в обжалваните му части следва да се посочи, че съдът правилно е приел, че е сезиран с два субективно съединени и обективно съединени при условията на евентуалност иска – по чл.49 ЗЗД и по чл.200 ал.1 КТ, но неправилно е определил съотношението между тях, като е приел, че главният иск е по чл.49 ЗЗД, а евентуалният – по чл.200 КТ. В т.3 на ТР № 45/19.04.1990 г. по гр. д. № 33/1989 г. на ОСГК ВС на РБ е прието, че при смърт или увреждане здравето на работник, имуществената отговорност на предприятието е по чл.200 КТ и е изключено ангажирането на отговорността му по чл.49 ЗЗД. Това е изведено по аргумент от противното на чл.212 КТ, която норма предвижда, че само за неуредените въпроси относно имуществената отговорност на предприятието за причиняване на смърт или увреждане здравето на работник се прилага гражданският закон, т.е. за уредените в чл.200 - 202 КТ въпроси не се прилага ЗЗД. По тази причина, при твърдения на ищеца, че е пострадал вследствие на трудова злополука, главният иск, с който съдът е сезиран, е именно искът по чл.200 КТ. Едва ако съдът прецени същия за неоснователен поради неосъществяване на фактическия състав на разпоредбата, той дължи произнасяне по евентуалния иск по чл.49 ЗЗД, който е основан на твърдения за липса на трудово правоотношение между ищеца и правния субект, при когото той е полагал труд. С оглед изложеното, преценката за допустимостта на решението по отношение на иска по чл.49 ЗЗД ВТАС ще направи след разглеждането на иска по чл.200 КТ. Оплакването на жалбоподателя „Аглика Трейд“ ООД, че без установена по надлежния административен ред трудова злополука, искът по чл.200 КТ се явява процесуално недопустим, е неоснователно. Законът не предпоставя предявяването на иска по чл.200 КТ от наличието на влязъл в сила акт на НОИ за установяване на трудова злополука. Наличието на злополука, квалифицирана като трудова по смисъла на чл.55 ал.1 КСО, е елемент от фактическия състав, обуславящ обективната безвиновна отговорност на работодателя за вреди, настъпили във връзка с изпълнение на работа по трудово правоотношение, и установяването ѝ е

свързано с основателността, а не с допустимостта на предявения иск.

Въззивният съд изцяло възприема фактическите констатации на първоинстанционния съд, изложени изключително детайлно в мотивите на обжалваното решение, като липсват и оплаквания на страните относно приетата **фактическа обстановка**. Безспорно е установено, че между Държавно предприятие "Фонд 3Д" /ДПФЗД/ и „Аглика Трейд“ ООД е сключен договор за отдаване на труд от 01.08.2016 г., по силата на който ДПФЗД е поело задължение да предостави на „Аглика Трейд“ ООД четири броя лишени от свобода лица от средносписъчния брой на Затвора Ловеч за извършване срещу възнаграждение на товаро-разтоварна дейност в склада на фирмата. „Аглика Трейд“ ООД е поела задължение да осигури работата, за която наема предоставени лица, да поеме цялото техническо ръководство, указанията и контрола върху производствения процес, да осигури комунално-битовите условия на труд през времето на работния ден, да провежда периодично необходимите инструктажи съгласно нормативните изисквания по техническата и противопожарна безопасност и хигиената а труда, да контролира спазването на техническите правила, да осигури за своя сметка специално работно облекло, обувки и лични предпазни средства и да осигури и поддържа в изправност необходимите машини, съоръжения и инструменти, свързани с възложената работа, упълномощен представител, за какъвто е посочен Д. Г. Т. в качеството му на началник склад, да възлага пряко и да ръководи лишените от свобода лица при изпълнението на възложената им работа, както и да отговаря за обучението им – чл.7 т.3. Съгласно чл.8 т.4 „Аглика Трейд“ няма право да възлага на лишените от свобода лица работа извън тази, за която са предоставени да отдават труд. В чл.7 т.7 е договорено, че в случай на трудова злополука с лишен от свобода, упълномощените представители на страните по договора незабавно съставят протокол, установяват причините и обстоятелствата, при които е настъпила злополуката, вида на увреждането, като в тридневен срок възложителят изготвя декларация за трудова злополука. ДПФЗД съгласно чл.6, ал.2 има право да проверява и контролира изпълнението на поетите по договора задължения на възложителя, свързани с условията на труд на предоставените лица лишени от свобода.

На основание на договора ищецът Г. – на 45 г., който към него момент е изтърпявал наказание лишаване от свобода в Затворническо общежитие гр. Велико Търново, е разпределен и назначен със Заповед № 73/ 09.08.2016 г. на началника на затворническото общежитие за общ работник на работния обект на дружеството, считано от 09.08.2016 г. Още същия ден му е проведен начален инструктаж по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана за тази длъжност. На 12.08.2016 г. дружеството е уведомило писмено затворническата администрация /писмо на л.80 от том 1 на делото/, че лишените от свобода ще извършват обща товаро-разтоварна дейност, почистване на машини, а при необходимост ще извършват дейности като оператори на машини, като обучението и инструктажа за работа с

конкретните машини ще се извърши от служители на дружеството. От събраните по делото писмени и гласни доказателства и огледа на вещественото доказателство DVD-диск Verbatim, се установява, че на Г. е възложено да работи на дарачна машина и на 25.08.2016 г. около 14 ч. той е претърпял инцидент при опит да извърши почистване на валяците й. Св. В. А. и К. Й. излагат, че принципно машината се почиства в спряно състояние, след работно време, от специално назначен работник или от този, който я обслужва. По показанията на Й. в деня на инцидента работникът по поддръжката на машината не бил на работа. По обясненията на Г. машината била задръстена поради подаден некачествен материал, той я спрял, при неподвижни валяци и ремъци се качил върху нея и започнал да я почиства, вадейки заседналите парчета вата с нож, който се използвал за нарязване и издърпване на ватата. Накарал св. Й. да спира и пуска машината, за да може да я почисти, като по негови признания такова почистване той би правил 6-7 дни преди това. Той посегнал към валяците с ножа, при което дясната му ръка била увлечена във вътрешността на дарака.

На 26.08.2016 г. са съставени протокол и декларация за трудова злополука, каквито документи се изискват от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, но същите не са депозирани в ТП на НОИ, не е образувано административно производство и не е извършвано разследване на основание чл.58 ал. 1 КСО. Непосредствено след инцидента в „Аглика Трейд“ ООД е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от Инспекцията по труда, като видно от съставения протокол /л. 213-216 от приложеното ДП ЗМ № 767/ 2016 г./ е констатирано, че липсва съставено досие на дарачната машина, съдържащо документация за проектно осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и отразяваща периодични изпитвания и проверки при експлоатация, не е изготвена оценка на риска за здравето и безопасността при ръчното почистване на тази машина и пострадалият Г. не е запознат с пълните му трудови задължения, като липсвало описание на работата, която той ще извършва като общ работник и при почистване на валове. По делото е представена Инstrukция за безопасна работа във вълненотекстилната промишленост – дарак – л.114 от том 1 на делото, в която са указани опасните места при работа с машината и забрани да се пипат работните органи и да се обира мъха от машината по време на движението й.

От заключенията на съдебно-техническата експертиза и на допълнителната такава се установява, че дарачната машина в цеха на дружеството е с около 50-годишна възраст на експлоатация и не разполагала със съвременни обезопасителни и блокиращи системи, които да стопират работата й при навлизане на човек в обхвата на работната й зона. Към момента на злополуката е била в изправност. Тя имала конструктивно вградени предпазни пана, които изключват възможността при работеща машина движещите се валове, валовите вериги и задвижващите ремъчни механизми да влязат в съприкосновение с обслужващия персонал или други работници от цеха, и била

допълнително обезопасена с инверторна система, спираща работата ѝ при претоварване или при блокиране движението на някой от движещите се механизми и части. Експертът сочи, че при инвенторната система на защита спирането на машината не настъпва мигновено, а съществува технологично време от 25 - 30 сек. до пълното преустановяване движението на валовете. Въпреки конструктивното ѝ предвиждане и фабрично изпълнение, на машината ѝ липсвала електроблокировката, която не позволява пускането ѝ при разместен или липсващ елемент от предпазната решетка и липсата на тази блокировка допускала възможност за безпрепятствено минаване на работници пред и зад предпазната ограда. Вещото лице е категорично, че когато машината работи, в никакъв случай не трябва да се допуска човек до мястото, където се е намирал пострадалият.

Вследствие на притискане на дланта, китката и предмишницата до нивото на лакътната става между две твърди повърхности – движещите се валове, Г., видно от заключението на съдебно-медицинската експертиза, получил "конквасация /смазване, премазване, размачкване/ на предмишницата на дясната ръка", изразяваща се в тежко, многофрагментно, открито счупване с разместване на фрагментите на диафизите – тялото или средната част на костта – на лакътната и лъчевата кости на предмишницата; разкъсване и размачкване на мускули и сухожилия в същата област; открито счупване на костите на китката и дланта; огромна разкъсно-контузна рана в областта на флексорната (сгъвната) мускулатура на предмишницата, започваща на 5 см. под лакътната става; масивно разкъсване на кожата и меките тъкани в областта на "възглавничките" по вътрешната повърхност на дланта; пълно разкъсване мускулатурата и сухожилията на палеца; разкъсно-контузна рана на гърба на дланта; рана с дължина 10 см. на флексорната мускулатура на предмишницата и изпаднал в травматичен шок. В периода от деня на инцидента 25.08.2016 г. до 20.06.2018 г. на ищеца са извършени множество оперативни интервенции, осем от които с пълна упойка. При първоначалното му постъпване в болницата са извършени реанимационни мероприятия по овладяване на травматичния шок и стабилизиране на общото му състояние и по спешност му била извършена операция, като лекуващите лекари имали намерение да ампутират дясната ръка, за да спасят живота на пациента поради съществуващата реална опасност от развитие на тежка локална инфекция, водеща до пълна некроза на всички размачкани тъкани и проникване на инфекцията в целия организъм, както и поради липса на анти "газ-гангренозен серум" в Търновската болница. Поради несъгласие на близките на пострадалия той бил транспортиран в болница "Пирогов" гр. София, във връзка с което се наложило извършването на втора операция с поставяне на външен фиксатор за имобилизация на счупените кости. Последвали са операции за почистване и изрязване на некротичните меки тъкани, за кожна трансплантация на тъканния дефект, за опресняване на ръбовете на костите, за репозиция и съчленяване с метални импланти на едната и на другата кости на

предмишницата, остеостомия поради настъпило усложнение, изразяващо се в срастване между двете кости на предмишницата, за изваждане на металните импланти, за ревизия на фистулен отвор и евакуация на гнойни колекции поради възникнала вторична инфекция на местото на невъзстановените кожни пластики. Г. е провел множество физиотерапевтични и рехабилитационни процедури за възстановяване на увредения крайник. С експертно решение на ТЕЛК от 02.03.2018 г. му е определена 53,4% трайно намалена работоспособност при установени остатъчни последици от травмата върху нервите на горен десен крайник. При извършения му от вещото лице на 17.11.2020 г. преглед са установени следните остатъчни проблеми: почти липсващо движение, ротация в областта на лакътната и гривнената става на дясната ръка; ограничено сгъване в китката на дясната ръка; намалена мускулна сила на всички мускули на предмишницата; ограничено и с намалена мускулна сила противопоставяне на останалите пръсти на палеца на дясната ръка; затруднено хващането и носенето на предмети с тази ръка; няколко белега – масивен груб, хлътнал, тъмен, уплътнен, кафеникаво-сивкаво-червеникав на цвят белег по цялата дължина на предмишницата от лакътната става до китката на площ 25/10-11см (по кожата на сгъвната повърхност на предмишницата на дясната ръка), линеен белег от операция с дължина 9.5 см по същата предмишница откъм лакътната кост, два белега на площ 9/4.5 и 11/2.5-3 см с неправилна форма и сивкавобелезникав цвят, леко уплътнени на китката и гърба на дясната длан по кожата, слабо личащ белег от иззета кожа на площ 29/20 см от дясното бедро във връзка с трансплантация на тъкан. Вещото лице дава заключение, че повече от година и половина ищецът е търпял болки и страдания, които през първите 5-6 месеца след инцидента, както и около месец след всяка от по-късно извършените операции, болките са били с много голям интензитет, а към настоящия момент се появяват болки с по-нисък интензитет при промяна на времето и натоварване на крайника. Заключение му е, че функционалността на десния горен крайник не може да бъде възстановена и състоянието му ще остане такова за цял живот, без да се очаква някакво съществено подобрение от следващи операции или рехабилитационни процедури, с тенденция за засилване на болките от травмата с напредване на възрастта и особено при промяна на времето. Сочи, че от време на време е необходимо провеждането на рехабилитационни процедури за облекчаване на болките и поддържане на относително по-добро качеството на живота.

От показанията на св. М. Г.а – съпруга на ищеца се установява, че през първите месец – два той изпитвал страшни болки, като за първи път го видяла да плаче. При връщането му в затвора състоянието на ръката му се влошило, получило се загняване, болките му се засилили и приемал много обезболяващи, оплаквал се, че липсвали хигиенни условия, че не може да се обслужва сам. Тя и свидетелите П. Х. и Р. П. сочат, че болките и стресът от това, че лекарите не давали гаранции за спасяването на ръката му, че ще бъде в тежест на семейството си, силно го променили, от оптимистичен и

жизнерадостен човек станал затворен и песимист, бил отчаян.

Във връзка с претенцията на ищеца за обезщетение за имуществени вреди вещото лице по съдебно-медицинската експертиза дава заключение, че общият размер на направените във връзка с лечението разходи, удостоверен с приложените по делото фискални бонове, възлиза на 3354 лв. Не е спорно, че след инцидента и във връзка с него „Аглика Трейд“ ООД е предоставила на ищеца чрез съпругата му сумата 1000 лв.

При така изяснената фактическа обстановка се налагат следните **правни изводи**: Главният иск, с който Г. е сезирал съда, е с правно основание чл.200 КТ, предявен солидарно срещу „Аглика Трейд“ ООД и ДПФЗД. Настоящата инстанция не споделя изводите на окръжния съд за осъществяването фактическия състав за ангажиране отговорността на „Аглика Трейд“ ООД по този законов текст.

Чл.200 ал.1 КТ предвижда гаранционно-обезпечителната и безвиновна отговорност на работодателя за заплащане на обезщетение за причинени на негови работници и служители вреди вследствие на трудова злополука. Легалната дефиниция на трудовата злополука се съдържа в чл.55 КСО, която норма визира юридическите белези и кумулативно изискуемите предпоставки, при наличието на които една злополука се приема за трудова. От дадената дефиниция и от останалите разпоредби на КСО, относими към тази материя, следва, че за да бъде квалифицирана една злополука като трудова, тя трябва да е настъпила при изпълнение от пострадалото лице на трудовите му функции по трудово правоотношение с работодател, който в това си качество е задължен да го осигурява срещу риска „трудова злополука“ и при настъпването на такава, установена по надлежния административен ред от НОИ, за пострадалия се пораждат съответните предвидени в закона осигурителни права и на основание чл.200 КТ той може да ангажира отговорността на работодателя за репарирание на причинените му от трудовата злополука вреди. Злополука със същите характеристики като посочените в чл.55 ал.1 КСО – внезапно увреждане на здравето, причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт, което увреждане е настъпило през време и във връзка или по повод на извършвана работа от лице, на което тази работа не е възложена на основание трудов договор или във връзка със съществуващо между страните трудово правоотношение, не представлява трудова злополука. В настоящия казус е безспорно, че ищецът Г. не се е намирал в трудово правоотношение нито с „Аглика Трейд“ ООД, нито с ДПФЗД, което обстоятелство изрично е обсъдено в исковата му молба и именно с него е обоснован предявеният иск по чл.49 ЗЗД. Чл.179 ал.1 ППЗИНЗС предвижда, че договорите за отдаване на труд от лицата, изтърпяващи наказание лишаване от свобода, се сключват между ДПФЗД и „съответния работодател – юридическо или физическо лице или едноличен търговец“, т. е. качеството на работодател във връзка с полагания от тези лица труд има правният субект, на когото те фактически предоставят

работната си сила или в случая „Аглика Трейд“ ООД. ДПФЗД само определя конкретните лишени от свобода лица, които да полагат труд, но не определя вида, характера и начина на извършване на работата, условията, при които тя ще се извършва. Същевременно между „Аглика Трейд“ ООД и Г. няма същинско трудово правоотношение с елементите му, изискуеми от КТ, като липсва правна уредба, приравняваща възникналото правоотношение на трудово и свързваща го с права и задължения, предвидени за трудовите правоотношения. Съгласно чл.41 НК изтърпяването на наказание лишаване от свобода се съпровожда с подходящ, съответно заплатен общественополезен труд, чрез който се цели превъзпитанието на осъдените, както и създаването и повишаването на тяхната професионална квалификация, като положеният труд се зачита за намаляване срока на наказанието. Полаганият по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода труд рефлектира само върху продължителността на изтърпяване на наказанието без да се зачита за трудов и осигурителен стаж. За работодателя не е предвидено в закона задължение да извършва осигуряване на наетите работници – лишени от свобода срещу риска „трудова злополука“ и след като те не са осигурени лица и нямат осигурителни права, за тях не е приложим и редът за деклариране, разследване и признаване на трудовия характер на злополуката, въведен с КСО и подзаконовите актове по прилагането му. Липсва специална правна норма, която да предвижда друго. Именно затова, независимо от съставените документи за трудова злополука, не е имало основание да се образува административно производство пред НОИ за установяване характера на злополуката, за която изначално е ясно, че поради липсата на трудово правоотношение няма характер на трудова. Изложените съображения аргументират извода на съда за неоснователност на предявения иск по чл.200 КТ срещу двамата ответници. Искът срещу ДПФЗД правилно е отхвърлен, поради което решението в тази му част следва да бъде потвърдено. Искът срещу „Аглика Трейд“ ООД неправилно е уважен частично до размер на сумата 15 000 лв. за обезщетение за неимуществени вреди, поради което в тази му част решението следва да бъде отменено и исковата претенция за сумата 15 000 лв. и лихва върху нея следва да бъде отхвърлена. Решението на ОС – Ловеч в частта, с която е отхвърлен искът срещу дружеството за обезщетение за неимуществени вреди разликата над 15 000 лв. до пълния претендиран размер от 100 000 лв. е правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед неоснователността на исковете по чл.200 КТ, съдът дължи произнасяне по исковете по чл.49 ЗЗД, предявени при условията на евентуалност солидарно срещу двамата ответници. Неоснователността на главния иск сбъдва процесуалното условие за разглеждане на евентуалните искове и прави допустимо решението на ОС – Ловеч, постановено по тях.

Съгласно чл.49 ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за причинените от него при или по повод изпълнението на тази работа вреди.

Фактическият състав на цитираната норма изисква кумулативното наличие на следните елементи: настъпили вреди, причинени на пострадалия от лице, на което отговорният по чл.49 ЗЗД е възложил работа, противоправно поведение – действие или бездействие на това лице при или по повод изпълнението на възложената му работа и причинно-следствена връзка между настъпването на вредите и поведението на изпълнителя на работата.

Между ищеца и „Аглика Трейд“ ООД е било налице правоотношение, по силата на което по възлагане от дружеството ищецът е изпълнявал товаро-разтоварна дейност като общ работник и дейност като оператор и по почистване на дарачна машина. Възложител на тази дейност е единствено „Аглика Трейд“ ООД, определена като „работодател“ от ППЗИНЗС, но не и ДПФЗД, което категорично се установява от съдържанието на договора за отдаване на труд между двамата ответника. В него ясно се посочва, че именно „Аглика Трейд“ ООД отговаря за целия трудов ангажимент на наетите лишени от свобода лица, за цялото техническо ръководство, указанията и контрола върху производствения процес, за провеждане на необходимите инструктажи по безопасност и хигиената на труда, за контрола по спазване на техническите правила. На нейн представител е възложено да възлага пряко на лишените от свобода лица и да ги ръководи при изпълнението на възложената им работа, както и да отговаря за обучението им – чл.7 т.3. След като възложената на ищеца работа е цялостно организирана, ръководена и контролирана от „Аглика Трейд“ ООД, а ДПФЗД няма никакво отношение към трудовия процес и съответно няма качеството на възложител на работата, за настъпилите за ищеца или за трети лица вреди при и по повод изпълнението на работата отговаря единствено „Аглика Трейд“ ООД. По тези съображения решението на ОС – Плевен в частта, с която искът срещу ДПФЗД е отхвърлен е правилно и следва да бъде потвърдено.

По отношение на ищеца деликтната отговорност на дружеството може да бъде ангажирана, ако се установи неизпълнение на задълженията на последното по осигуряване на безопасни условия на труд, на което се позовава ищецът. Съгласно чл.14 ал.1 от Закона за безопасни и здравословни условия на труд /ЗБУТ/ юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи или ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места. Нормите на ЗБУТ са приложими съгласно чл.2 ал.1 за всички предприятия и места, където се осъществява трудова дейност, независимо от основанията, на които се извършва работата, при което е ирелевантно дали трудовата дейност се извършва по трудов или по граждански договор. Нарушаването на законово вмененото задължение съставлява противоправно поведение и обуславя ангажирането на деликтната

отговорност на възложителя, под чиято организация и ръководство се извършва работата. Отговорността е гаранционно-обезпечителна – за виновното поведение на служители на възложителя, изразяващо се в неизпълнение на задълженията, с които той ги е натоварил – да проведат обучение за съответната трудова дейност, да инструктират начина за безопасна работа и за рисковете при работа, да осъществяват ефективен контрол за спазването на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд, които произтичат от закона, техническите правила и характера на работата. Чл.24 ал.1 ЗБУТ задължава всеки работодател, в зависимост от обема на дейността, естеството на работата и характера на професионалния риск, да назначава или определя едно или повече длъжностни лица с подходящо образование и квалификация или създава специализирана служба за организиране на изпълнението на дейности, свързани със защитата от професионалните рискове и превенция на тези рискове. В настоящия казус се доказва нарушение на разпоредбите на Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд – на чл.11, задължаващ работодателят да осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ и на всички лица, които ще посещават производствени звена на предприятието и на чл.12 – за провеждане на начален инструктаж. По делото не се установи Г. да е бил инструктиран за работа като оператор на дарачна машина или за почистването ѝ, а с подписа си и на служител на „Аглика Трейд“ ООД е удостоверен проведен инструктаж само като общ работник. Липсват доказателства да му е проведено обучение за работа с въпросната машина от лицето, което е посочено като упълномощено по договора за отдаване на труд с ДПФЗД – Д. Г. Т. началник склад. От констатациите на извършената проверка на Инспекцията по труда по спазване на трудовото законодателство е доказано нарушението на чл.19 ал.1 и ал.3 ЗБУТ, задължаващо работодателя да предоставя на работещите, включително и на работещите по срочно правоотношение или при условията на временна работа и на работещите от други предприятия, които извършват работа на територията на съответното предприятие, необходимата информация за рисковете за здравето и безопасността им, както и за мерките, които се предприемат за отстраняването, намаляването или контролирането на тези рискове. Г. не е бил запознат с пълните му трудови задължения и конкретиката на работата, която той ще извършва при почистване на валове. Представената като доказателство Инstrukция за безопасна работа във вълненотекстилната промишленост – дарак от една страна е без дата на утвърждаването ѝ от работодателя, за да се прецени, че е съществувала към датата на инцидента, а от друга страна, липсват доказателства ищецът да е бил запознат с нея. Констатирано е и нарушение на изискванията на Наредба № 5/ 11.05.1999 г. за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска – че липсва съставено

досие на дарачната машина, съдържащо документация за проектно осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и отразяваща периодични изпитвания и проверки при експлоатация и не е изготвена оценка на риска за здравето и безопасността при ръчното почистване на тази машина. При тези данни се налага извод, че е проявено виновно бездействие от страна на възложителя по отношение на вменените му задължения по осигуряване безопасността на работещите в цеха на предприятието. По делото е безспорно установена причинно-следствената връзка между настъпилия вредоносен резултат и това противоправно бездействие на служителите на възложителя. Предвид осъществяването на всички изискуеми предпоставки, искът за ангажиране на деликтната отговорност на „Аглика Трейд“ ООД се явява основателен.

Относно размера на дължимото на Г. обезщетение за неимуществени вреди, съдът изцяло споделя извода на първоинстанционния съд, че при отчитане на всички релевантни към определянето му обстоятелства съобразно указанията, дадени с Постановление № 4/68 г. и с Постановление № 17/63 г. на Пленума на ВС и съдебната практика по сходни случаи, обезщетение в размер на 80 000 лв. съответства на принципите на справедливост. На основание чл.272 ГПК ВТАС препраща към изложените мотиви. На ищеца е причинена изключително тежка комплексна травма на доминиращия за него десен горен крайник, която травма е с животозастрашаващ характер от една страна поради изпадането му в травматичен шок, а от друга – поради опасността от гангрена и проникване на инфекцията в целия организъм. Механизмът на получаване на увреждането също е травмиращ и болката, изпитана от него, е била толкова интензивна, че е довела до травматичния шок. Проведеното на ищеца лечение, в това число и рехабилитационните процедури, е продължило близо две години, като са му направени множество операции, осем от които под пълна упойка. Съществувала е напълно реална опасност от ампутация на ръката, при това дори след извършените оперативни интервенции. Продължителен период от време – първите 5-6 месеца след инцидента и около месец след всяка от по-късно извършените операции – ищецът е търпял болки с голям интензитет, като понастоящем болковата симптоматика не е отшумяла и тенденцията ѝ е за засилване с възрастта. Налице е трайно и необратимо увреждане на двигателната и хватателната функция на десния горен крайник, което силно рефлектира върху начина на живот на ищеца, ежедневието му и възможността му за пълноценна трудова дейност, още повече, че към датата на инцидента той е на 45 г., т.е. в активна трудова възраст. Налице са и загрозяващи белези. Не на последно място следва да се отчетат преживяните от ищеца негативни емоции, въздействали върху психиката му продължителен период от време – страхът от ампутация на ръката му, който не е резултат от негова субективна представа, а от мнението на лекуващите го специалисти, чувството на непълноценност, безнадеждност и отчаяние, които са го съпътствали през цялото време и са го довеждали до плач. Тъй като обезщетението не

следва да е източник на неоснователно обогатяване за пострадалото лице, съдът съобрази и икономическата конюнктура в страната към датата на деликта, а именно, че средната работна заплата по данни на НСИ е 962 лв. При съвкупния анализ на тези обстоятелства съдът в настоящия му състав счита, че обезщетение в размер на 80 000 лв. е годно да обезщети причинените на Г. неимуществени вреди.

Имуществените вреди на Г. са направените от него разходи за лечението му от причиненото травматично увреждане и са доказани до сумата 3354 лв. От тази сума следва да се приспаднат обезщетенията за имуществени вреди от 670.80 лв., присъдено с влязло в сила в тази му част решение на ОС – Ловеч и заплатената от „Аглика Трейд“ ООД сума от 1000 лв., която съдът приема, че представлява предоставено обезщетение за компенсиране на имуществените вреди. Дължимият остатък е 1683.20 лв.

Окончателният размер на дължимите на Г. обезщетения е обусловен от основателността на направеното от „Аглика Трейд“ ООД **възражение за съпричиняване** на вредоносния резултат. Съдебната практика е категорична, че изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл.51 ал.2 ЗЗД не може да почива на предположения, а намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт на соченото основание изисква доказвани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за настъпването на вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неблагоприятните последици. Съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на него цели намаляване на отговорността си към увреденото лице. В настоящия казус следва да се приеме, че ищецът е релевирал поведение, в причинно-следствена връзка с което са настъпили търпените от него вреди, а именно предприел е ръчно почистване на валовите на дарачната машина без да се увери, че те окончателно са преустановили въртеливото си движение. Дори и без познаване на специфичните технологични правила или правилата за безопасност, здравият разум подсказва в конкретната ситуация, че е рисковано дори доближаването до движещи се механизми, а още повече съприкосновението с тях, и съществува реална опасност това да доведе до увреждане на здравето. В случая ищецът не е отчел риска в пълна степен. Приносът му за настъпване на вредите обаче следва да се оцени като много по-малък от този на служителите на „Аглика Трейд“ ООД, които не са изпълнили вменените им задължения да го инструктират за начина, по който машината функционира, за опасностите при работа с нея, за безопасния ред за почистването ѝ, и да контролират спазването на установените изисквания, защото както бе посочено не се доказва той да е бил инструктиран относно работата с машината и да е бил наясно, че спирането ѝ не преустановява незабавно движението на валовите, а има остатъчно движение, което следва да бъде съобразено. По тези съображения съдът определя неговия принос на 30 %.

При така определения размер на съпричиняване, определеният размер на обезщетенията следва да бъде редуциран, като на Г. следва да се присъди обезщетение за неимуществени вреди в размер на 56 000 лв. и обезщетение за имуществени вреди в размер на 677 лв. Решението на ОС – Ловеч по иска по чл.49 ЗЗД срещу „Аглика Трейд“ ООД следва да бъде отменено само в частта, с която исковите претенции са отхвърлени за горните размери, като дружеството бъде осъдено да заплати тези обезщетения със законната лихва от датата на деликта, а решението в частта, с която исковите са отхвърлени за разликата над 56 000 лв. до претендирания размер обезщетение за неимуществени вреди и за разликата над 677 лв. до претендирания размер обезщетение за имуществени вреди – следва да бъде потвърдено.

По разноските: При този изход на спора пред въззивния съд на основание чл.38 ал.2 ЗАдв. на адв. Б.Й. Б. чрез „Адвокатско дружество И. и съдружници“ следва да се присъди допълнително адвокатско възнаграждение за производството пред ОС – Ловеч. При защитаван материален интерес 104 895.82 лв. минималното възнаграждение съгласно чл.7 ал.2 т.5 от Наредба № 1 възлиза на 3627.92 лв. или 4 353.50 лв. с ДДС. При уважена претенция от 56 677 лв. дължимото съразмерно възнаграждение е в размер на сумата 2352.27 лв. с ДДС. Първоинстанционният съд е присъдил сумата 1200.24 лв., при което следва да се присъди допълнително 1152.03 лв. За въззивното производство пред ВТАС при обжалваем интерес 89 225.02 лв. е дължимо възнаграждение 3206.75 лв. или 3848.10 лв. с ДДС. Съразмерно на уважената част от жалбата /41 006.20 лв./ на адв. Б. следва да се присъди възнаграждение в размер на 1768.52 лв. с ДДС.

За първоинстанционното производство „Аглика Трейд“ ООД е направила разноски в размер на 5393.76 лв. – след намаляване на адвокатското възнаграждение на основание чл.78 ал.5 ГПК поради прекомерност. Съразмерно на отхвърлената част от исковата претенция за производството пред ОС – Ловеч на дружеството следва да се присъдят разноски в размер на 2479.42 лв. ОС – Ловеч е присъдил разноски в размер на 4587.96 лв., поради което решението в частта за така присъдените разноски следва да бъде отменено за сумата над 2479.42 лв. до присъдения размер. На „Аглика Трейд ООД следва да се присъдят и разноски за въззивното производство съразмерно на отхвърлената част от въззивната жалба на насрещната страна. Възражението за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на дружеството е неоснователно. То е договорено за защита по собствената въззивна жалба и по жалбата на насрещната страна и съгласно Наредба № 1 минималният размер с оглед защитаваните интереси е 4 186.75 лв. без ДДС, какъвто в случая е дължим. Договореното и заплатено възнаграждение е в размер на 2352 лв. с ДДС, което е по-ниско от минималния размер за защита срещу жалбата на Г.. На „Аглика Трейд“ ООД следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение пред ВТАС в размер на 1271.06 лв. /при обжалваем интерес 89 225.02 лв. и отхвърлена

жалба за 48 218.82 лв./

На ДП „Фонд затворно дело“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78 ал.8 ГПК за осъществена защита срещу подадената от Г. въззивна жалба. Съдът определя същото на 100 лв., предвид обстоятелството, че защитата се изчерпва в подаване на писмен отговор.

Съразмерно на уважената част от иска „Аглика Трейд“ ООД следва да бъде осъдена да заплати наред с присъдените в първоинстанционното производство държавна такса от 626.83 лв. и съдебни разноски за вещи лица, заплатени от бюджета на съдебната власт, в размер на 62.75 лв., допълнителна държавна такса от 1640.25 лв. и допълнително разноски – 227 лв. – общо сумата 1804.51 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260066/ 27.04.2021 г. по Гр. д. № 500/ 2019 г. по описа на ОС – Ловеч **в частта**, с която „Аглика Трейд“ ООД е осъдено да заплати на ОГН. Г. Г. на основание чл.200 КТ сумата 15 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания/ от травматично увреждане на дясната ръка, настъпило на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 25.08.2016 г. до окончателното ѝ изплащане, **в частта**, с която е отхвърлен предявеният от ОГН. Г. Г. против „Аглика Трейд“ ООД иск по чл.49 ЗЗД за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания/ от травматично увреждане на дясната ръка, настъпило на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, в размер на сумата 56 000 лв. и на обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата 677 лв., ведно със законната лихва върху тези обезщетения, считано от 25.08.2016 г. до окончателното им изплащане, както **и в частта за разноските**, с която ОГН. Г. Г. е осъден да заплати на „Аглика Трейд“ ООД на основание чл.78 ал.3 ГПК направени разноски пред ОС – Ловеч съразмерно на отхвърлената част от иска за сумата над 2479.42 лв. /две хиляди четиристотин седемдесет и девет лв. и 42 ст./ до присъдения размер 4587.96 лв., вместо което **ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от ОГН. Г. Г. против „Аглика Трейд“ ООД иск по чл.200 КТ за присъждане на обезщетение в размер на сумата 15 000 лв. за неимуществени вреди – болки и страдания от травматично увреждане на дясната ръка, настъпили вследствие на трудова злополука на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, ведно със законната лихва върху това обезщетение, считано от 25.08.2016 г. до окончателното изплащане, като неоснователен.

ОСЪЖДА „Аглика Трейд“ ООД ЕИК 200813618, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, *****, да **заплати** на ОГН. Г. Г. с ЕГН ***** от гр. *****, на основание чл.49 ЗЗД, **сумата 56 000 /петдесет и шест хиляди/ лв.**, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от травматично увреждане на дясната ръка в резултат на инцидент на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, **и сумата 677 /шестстотин седемдесет и седем/ лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди – направени разходи във връзка с проведеното лечение на травматичното увреждане на дясната ръка, ведно със законната лихва върху тези обезщетения, считано от 25.08.2016 г. до окончателното им изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260066/ 27.04.2021 г. по Гр. д. № 500/ 2019 г. по описа на ОС – Ловеч в останалата му обжалвана част:

- с която са отхвърлени искове на ОГН. Г. Г. за осъждане на ДП „Фонд затворно дело“ да заплати солидарно с „Аглика Трейд“ ООД на основание чл.200 КТ или на основание чл.49 ЗЗД обезщетение в размер на 100 000 лв. за претърпени неимуществени вреди на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на „Аглика Трейд“ ООД и обезщетение за имуществени вреди за разходи по лечението в размер на 4 859.82 лв., ведно със законната лихва върху тези обезщетения, считано от 25.08.2016 г. до окончателното им изплащане;
- с която е отхвърлен искът на ОГН. Г. Г. за осъждане на „Аглика Трейд“ ООД да му заплати на основание чл.200 КТ обезщетение за претърпени на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на „Аглика Трейд“ ООД неимуществени вреди за горницата над 15 000 лв. до пълния претендиран размер 100 000 лв. и обезщетение за имуществени вреди за горницата над 670.80 лв. до пълния претендиран размер 4 859.82 лв.;
- с която е отхвърлен искът на ОГН. Г. Г. за осъждане на „Аглика Трейд“ ООД да му заплати на основание чл.49 ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания/ от травматично увреждане на дясната ръка, настъпило на 25.08.2016 г. при полагане на труд в производствен обект на дружеството, за разликата над 56 000 лв. до пълния претендиран размер 100 000 лв. и обезщетение за имуществени вреди за разликата над 677 лв. до пълния претендиран размер 4 859.82 лв., ведно със законната лихва върху тези обезщетения, считано от 25.08.2016 г. до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА „Аглика Трейд“ ООД ЕИК 200813618, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, *****, да **заплати** на основание чл.38 ал.2 ЗАдв. на адв. Б.Й. Б. чрез „Адвокатско дружество И. и съдружници“ с ЕИК 177238702, за

осъщественото процесуално представителство на ОГН. Г. Г. по Гр. д. № 500/ 2019 г. на ОС – Ловеч допълнително адвокатско възнаграждение в размер на 1152.03 лв. с ДДС и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по В.гр.д. № 300/ 2021 г. на ВТАС в размер на 1768.52 лв. с ДДС – общо **сумата 2920.55 лв. /две хиляди деветстотин и двадесет лв. и 55 ст./**

ОСЪЖДА ОГН. Г. Г. с ЕГН ***** от гр. *****, да заплати на „Аглика Трейд“ ООД ЕИК 200813618, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, *****, разноски за производството по В.гр.д. № 300/ 2021 г. на ВТАС съразмерно на отхвърлената част от иска – **сумата 1271.06 лв. /хиляда двеста седемдесет и един лв. и 6 ст./**

ОСЪЖДА ОГН. Г. Г. с ЕГН ***** от гр. *****, да заплати на ДП „Фонд затворно дело“ на основание чл.78 ал.8 ГПК юрисконсултско възнаграждение в размер на **100 /сто/ лв.**

ОСЪЖДА „Аглика Трейд“ ООД ЕИК 200813618, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВТАС, допълнителна държавна такса върху уважения иск в размер на 1640.25 лв., както и допълнително разноски в размер на 164.26 лв. - общо **сумата 1 804.51 лв. /хиляда осемстотин и четири лв. и 51 ст./**

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок, считано от връчване на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____